

YÜRÜYÜP ÜSTÜME KAÇAR BİR AĞAC**Nuri ELİZADE**

Ayın şulesinden eriyir duman
Dumanın içinden bir şehir çıkar
Gece ışıkları yorulan zaman
Yerin gömleğinden bir seher çıkar

Kocalır o köyde naçar bir ağac
Gitsem, çiçekleyip açar bir ağac
Koşup da üstüme gaçar bir ağac
Sanırım karşıma yüz nefer çıkar

Bir yol yokuşunda öle bilirim
Bir yaz yağışında öle bilirim
Bir kız bakışında öle bilirim
Ancak korkarım ki, bir teher çıkar

GELENDE GÜZÜ DE KENDİNLE GETİR

Diyorsun gelerim Eylül ayında
Bilirim, vaht uzak, ayrılık çetin
Geri döndüğünde çok sıkılırsın
Gelende güzü de kendinle getir

Yanında güz olsa sıkılamazsın
Yağmur başladıysa başlasın ne gam
Sarı yaprakları şemsiye edip
Başının üstünde tutabilirim

Çiçek bitirecek geldiğin o yol
Her gün sulayırım saldıgın izi
Güz de uzaktadır sen de uzakta
Durup da beklerim her ikimizi

Uzakta yakına burakma gamı
Sesle hayelleri kaldığında tek
Güzle birlik olub geri dönersiz
Sarışın örüklü kafiyeler tek.¹

Bu ömür deyilen ne uzun imiş
Günleri günlere satarım şimdi
Kendin gürbettesen sesin yanımda
Sesinle başımı katarım şimdi...²

¹ Kafiyeler gibi

² Kendimi kandırıyorum